

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»**

В І С Н И К

**НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ВІННИЦЬКОГО ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНОГО
КОЛЕДЖУ**

ВИПУСК № 2 (46)

Вінниця, 2024

ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу
РІШЕННЯ

Національної ради України
з питань телебачення та радіомовлення
щодо реєстрації суб'єкта друкованих медіа
№ 967 від 28 вересня 2023 року
Журнал

Журнал присвячений висвітленню широкого спектру теоретичних та прикладних проблем педагогіки, психології, окремих методик та філології, підтримує традиції інтеграції вишівської науки з практикою, сприяє поширенню досвіду наукової, науково-педагогічної та виробничої діяльності, становленню кадрів вищої кваліфікації; розрахований на спеціальну категорію читачів, зокрема педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів вищої, середньої та дошкільної освіти, здобувачів освіти та молодих науковців.

Вісник заснований у січні 2012 року, виходить 3 рази на рік

Мова видання: українська, англійська

Тематичні напрями Вісника:

- ❖ Інтеграція науки та практики як механізм ефективного розвитку
- ❖ Педагогічні та лінгвістичні аспекти викладання
- ❖ Германістика та славістика у сучасному науковому просторі
- ❖ Психолого-педагогічні умови формування та розвитку особистості вихованця
- ❖ Лабораторія педагогічної майстерності та професійного саморозвитку педагога
- ❖ Дисемінація передового педагогічного досвіду
- ❖ Challenges in Education
- ❖ Відомі імена року
- ❖ Проби пера
- ❖ Конкурси
- ❖ Рецензії

Номер затверджено на засіданні Вченої ради

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Протокол № 9 від 18 квітня 2024 року

Головний редактор: директор КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Войцехівський К.Ф.; **відповідальний редактор:** методист коледжу, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, Руда Т.В., **медіа-редактор:** к.пед.н., доц. Марценюк О.Г.

Редакційна колегія: д.пед.н., проф. Мисліцька Н.А., д.філ.н. Войцехівська Н.К., к.філ.н., доц. Січкарь С.А. (Уманський державний педагогічний університет ім. П. Тичини), спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Когутюк О.В.

Відповідальність за зміст статей несуть автори

Матеріали видаються в авторській редакції

В 53 Вісник науково-методичних досліджень Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу : Випуск 2(46) /за заг. ред. К.Ф. Войцехівського. Вінниця : Твори, 2024. 170с.

© КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», 2024

ЗМІСТ

ДОСЛІДНИЦЬКИЙ ПРОЄКТ «Зберігаючи традиції крізь віки».....	5
ПРИСЯЖНЮК ДМИТРО, МАРТИНЮК ВІКТОР, БИСТРИЦЬКИЙ ОЛЕКСАНДР, Вінниця влітку 1943 року.	8

ДОСЛІДЖЕННЯ З ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

БЕЛЯЄВ ПАВЛО, New Zealand English as a distinct first-language variety of the English language.....	15
KYLYVNYK VICTORIA, KOLIESNIKOVA IVANNA, Numeral and its peculiarities in modern English.....	18
КУШНІР АЛІНА, КОСА ЄЛИЗАВЕТА, Cockney dialect in the formation of the image and identity Adele.	23
КУШНІР АЛІНА, КРИВЕНКО ЮЛІЯ, The Scottish English accent in the film «BRAVE HEART».....	29
КУШНІР АЛІНА, СЛЮСАР МАРИНА, The role of word stress in the English language.....	32
КУШНІР АЛІНА, ПІДВИСОЦЬКА ХРИСТИНА, The importance of English as a global language.....	36
LEBED YULIIA, KYLYVNYK VICTORIA, TURCHYN TETIANA, Integrated lesson of the language-literary course and its functions.	39
КУШНІР АЛІНА, ТИМОШЕНКО ВАДИМ, The main factors of influence on Canadian English formation.	43
КИЛИВНИК ВІКТОРІЯ, ВАРИЧ АННА, Аналіз синонімічних рядів прикметників, що позначають людські якості героїв роману Дж.Остін «Гордість та упередження». Стилiстична функція таких прикметників.	47
ЗІНЧЕНКО СНІЖАНА, Вербалізація концепту HOME/HOUSE в романі «Гордість і упередження» Джейн Остін.....	50
МИХАЛЬЧУК ОЛЕСЯ, ПАНЧЕНКО МИРОСЛАВА, Відображення сучасних реалій у лексичному складі англійської мови.	51
МАРЦЕНЮК ОЛЕНА, СОЛДАТОВА ВІКТОРІЯ, Топоніми війни: дерусифікація українських географічних назв.	55

ВПРОВАДЖЕННЯ НОВИХ МЕТОДИК ТА ПРАКТИК НАВЧАННЯ

ТАРАШЕВСЬКА ОЛЬГА, КОРНІЄЦЬ ЛІЛІЯ, Казкотерапія як метод розвитку мовлення дітей дошкільного віку.	59
ПОХИЛЮК ОЛЕНА, ДЗЮБА ТЕТЯНА, Теоретичні аспекти й сучасні підходи до формування лексичної компетентності учнів на уроках української мови.....	62
МАЗУР ТЕРЕЗА, Сучасні підходи до формування пунктуаційної компетентності майбутніх учителів-філологів.	65
ГОЛОВСЬКА ІРИНА, МУКОСЄЄВА АЛЬОНА, Етапи формування іншомовної лексичної компетентності.	71
ОМЕЛЯНЧИК ТЕТЯНА, ВАСИЛЕНКО ЮЛІЯ, Активна пошукова діяльність у процесі виконання творчих завдань під час вивчення ліричних творів на уроках української мови як запорука ефективного розвитку мовлення та мислення здобувачів початкової освіти.	76
СОРОЧАН АЛІНА, ГЛУХЕНЬКА ВІКТОРІЯ, Можливості використання штучного інтелекту на уроках зарубіжної літератури.	81
ГОЛОВСЬКА ІРИНА, ПОЛІЩУК ІННА, Web-квести як засіб підвищення мотивації учнів в умовах дистанційного навчання.	86

СОРОЧАН АЛІНА, ІЛЬЧЕНКО АНЖЕЛА, Читання як стратегія: досвід філологічного факультету КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж».....	91
---	-----------

НОТАТКИ СУЧАСНОЇ ПЕДАГОГІКИ ТА ПСИХОЛОГІЇ

ТВЕРДОХЛІБ НАТАЛІЯ, МОРОЗ ДАРИНА, Виховні можливості фольклору у моральному вихованні учнів початкових класів.	99
ХОМІЩЬКА НАТАЛІЯ, ПШЕНИЧУК НАТАЛІЯ, Естетичне виховання дітей засобами образотворчої діяльності.	103
ОМЕЛЯНЧИК ТЕТЯНА, ГУЗОВСЬКА СОФІЯ, Шляхи розвитку фантазії та мислення здобувачів початкової освіти на уроках української мови.	106
ТОКАР ЛЮБОВ, КОЛЬЧЕНКО МАРІЯ, Українська народна іграшка як засіб сучасного виховання дітей раннього та дошкільного віку.	110
МЕЛЬНИК СВІТЛАНА, Особливості музичного заняття з основ музичного інструменту у ВНЗ.	112
МАРЦЕНЮК ОЛЕНА, МІНОВА ЄЛИЗАВЕТА, КОЗАКЕВИЧ АНАСТАСІЯ, З досвіду впровадження «Методичних рекомендацій щодо забезпечення якісного вивчення, викладання та використання англійської мови у закладах освіти України».	117
ТОКАР ЛЮБОВ, ПИЛЯВЕЦЬ ТЕТЯНА, Засоби казки як закономірності морального виховання дітей раннього та передшкільного віку.	120
ФЕДОРЧУК СВІТЛАНА, Громадянське виховання засобами музики як важливий компонент сучасної системи освіти в Україні.....	124
МЕЛЬНИК ГАЛИНА, ЦВИК СОФІЯ, Творча діяльність дошкільників як засіб формування музичних здібностей.	128
БАРЩЕВСЬКА ІННА, ГУМЕНЮК ІРИНА, Сензитивні періоди розвитку дитини та їх вплив на всебічний розвиток дитини. Проблематика раннього білінгвізму.	132
БАРЩЕВСЬКА ІННА, ХИЖУК НАТАЛІЯ, Вплив сімейного середовища на розвиток дитини.	140
ЧОРНА НАТАЛІЯ, КОВАЛЬЧУК ЛЕСЯ, Розвиток образного мислення школярів засобами сприймання та інтерпретації музичних творів.	145

ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ФІЛОЛОГІЇ

БАБІЙ АЛЛА, Активізація креативних якостей здобувачів освіти у процесі вивчення літератури (на прикладі аналізу роману І. Багряного «Тигролови»).	150
ВАСИЛЕВИЧ ІННА, Стилїстика дієслівної метафори в поезії Олександра Олеся.	154
ПОХИЛЮК ОЛЕНА, Особливості різних видів рецензій як провідного жанру сучасної літературної критики.	157
МОВЧАН ЛАРИСА, ГОРДІЄНКО ВІТАЛІЙ, Культуро-специфічна лексика та художній текст.	161

РЕЗУЛЬТАТИ IV-ГО РЕГІОНАЛЬНОГО КОНКУРСУ ЕСЕ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ «Podilia Thinks Global»	165
--	------------

ВИМОГИ до підготовки науково-методичних статей Збірника «ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу»...171	
---	--

NEW ZEALAND ENGLISH AS A DISTINCT FIRST-LANGUAGE VARIETY OF THE ENGLISH LANGUAGE

УДК 811.111'282.4(931)

БЕЛЯЄВ ПАВЛО,

здобувач освіти філологічного факультету
КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Abstract: *The article explores the status of English as spoken in New Zealand and the preconditions for the emergence of New Zealand English, characterizes it as a variety of language and analyses the peculiar features of its vocabulary arising mainly from language contact with New Zealand's indigenous population.*

Key words: *language, English, variety, New Zealand, Māori.*

Formulation of the problem. Interest in the problem of variability of English is explained by the complexity of its structure and features of its functioning in various linguistic contexts and territorial areas. The relevance of this study is due not only to general interest in linguistic phenomena, but also to the need to understand and take into account linguistic and cultural differences for effective communication in the globalized world.

Analysis of recent research and publications. The problem of language variation has been extensively discussed in the works by P. Siemund, B. Kachru, Ph. Seargeant, J. Swann, T. McArthur. The origins, development and linguistic characteristics of New Zealand English have been studied by B. Laurie, L. Campbell, J. Hay, M. Maclagan, A. Sudbury, P. Trudgill and other researchers.

The **aim of the study** is to explore the status of English as spoken in New Zealand, to describe the preconditions for the emergence of New Zealand English and to characterize it as a distinct variety with special regard to its vocabulary.

Presenting findings. English is spoken today on all five continents as a result of colonial expansion in the last four centuries or so. The colonial era is now definitely over but its consequences are only too clearly to be seen in the presence of English as an official and often native language in many of the former colonies along with more or less strongly diverging varieties which arose in particular socio-political conditions.

Language variation refers to the phenomenon where a language exhibits differences in pronunciation, vocabulary, grammar, and usage across different geographic regions, social groups, historical periods, or communication contexts. It encompasses both regional and social dialects, as well as variations due to factors such as age, gender, ethnicity, and socio-economic status. Language variation is a natural and inherent aspect of language, reflecting the diversity and dynamism of human communication.

English varieties can be categorized across various dimensions. The following list outlines the dimensions pertinent to this course work, though it is not exhaustive and additional dimensions may be identified:

- geographic regions, including national entities and dialect areas;
- historical expansion;
- language contact;
- language shift;
- mode of language acquisition (first, second, third language acquisition).

The dimensions relevant for our purposes include region and language contact resulting from historical expansion, and language acquisition processes [1, p. 29].

“A variety” is the neutral term that has come to be used normally for group-specific language forms. The term dates from the 16th century and originates from Latin *varietas/varietatis* –

“diversity” [2, p. 1081]. Any set of language habits that is shared by a certain group of speakers for use in certain contexts constitutes such a variety.

In order to describe regional varieties of English, the Indian scholar B. Kachru has proposed a model consisting of three concentric circles: inner, outer, and expanding. The Inner Circle contains territories where English is the primary or native language; to it belong such varieties as British English, American English, New Zealand English etc. The Outer Circle refers to territories colonized by Britain (such as India, Nigeria, and Singapore) and the US (such as the Philippines), where such institutionalized and increasingly autonomous non-native varieties as Indian English and Philippine English can be found. The Expanding Circle contains those countries not colonized by Inner Circle nations: that is, the rest of the world. To it belong such performance varieties as Indonesian English. The author thus identifies three types of English-using speech fellowships: norm-providing, norm-developing, and norm-dependent [3, p. 137]. Thus, New Zealand English can be classified as the Inner-circle, norm-providing variety of English.

Central to the emergence of numerous varieties of the English language is the history of colonisation. Ph. Seargeant defines the concept of colonisation as processes involving the establishment, often by force, of communities of English speakers in territories around the world. These communities positioned themselves in a relation of power to the indigenous or pre-existing populations of the territories in which they settled, while at the same time maintaining economic and cultural links with Britain [4, p. 100]. Each colony provided a unique context politically, socially and linguistically. Nevertheless, the researcher discerns a common sequence of events in many of those colonies where English emerged as a main language:

- 1) colonization, whereby an original settlement was made by English speakers;
- 2) political incorporation, whereby the colonized territory was brought under the central control of the British government;
- 3) a nationalist reaction which sometimes, but not always, led to independence. Each stage of this sequence had linguistic implications [4, p. 103].

New Zealand English is the variety of the English language spoken by most English-speaking New Zealanders. English is one of New Zealand's three official languages (along with New Zealand Sign Language and the Māori language) and is the first language of the majority of the population. The English language was established in New Zealand by colonists during the 19th century. The most distinctive influences on New Zealand English have come from Australian English, English in southern England, Irish English, Scottish English, the prestige Received Pronunciation, and Māori. New Zealand English is most similar to Australian English in pronunciation, with some key differences.

New Zealand was the last habitable landmass in the world to be colonised. The Polynesian ancestors of the Māori people arrived around 1150–1200 AD. Settling first on the coast, they hunted seals and moas. They also began to grow food, and some moved to the forests. They lived in small tribal groups, with a rich culture of spoken stories, and strong traditions of warfare.

The arrival of Europeans from the early 1800s had a major effect on these early communities. Among the newcomers were missionaries, and many Māori became Christians. They learnt to read and write and began trading, especially in pigs and potatoes. The first English-speaking settlers – Australian sealers from Port Jackson – arrived in Aotearoa in 1792. More settlers from Australia, Britain, Ireland, and America followed in the early 19th century. The influx surged after the signing of the Treaty of Waitangi in 1840, prompting large-scale settlement from Britain and Australia. By the mid-19th century, the Māori were outnumbered by the European settlers known as Pākehā. With these settlers came a diverse array of accents and English varieties, creating what E. Gordon has termed a “mixing bowl”. In spite of varied origins, social circumstances, and

historical events, in a relatively short period of time very different individuals began to develop common linguistic traits in their language [5, p. 76].

The vocabulary of New Zealand English can be traced back to various regions throughout Britain and Ireland, likely mixed together in Australia before reaching New Zealand. Another significant source of New Zealand English vocabulary, distinguishing it from other English varieties, is te reo Māori – the Māori language. Just as North American colonists adopted numerous words from Native American and First Nations peoples, Pākehā (white people who live in New Zealand, especially ones whose ancestors came from Europe) adopted a large number of words to describe previously unfamiliar phenomena. Unlike the diverse linguistic landscape of Australia, where over 200 distinct languages were spoken by scattered gatherer-hunter groups, New Zealand was predominantly inhabited by an agricultural people speaking a single language. It's important to note that while the Māori faced persecution from Pākehā settlers, they were not subjected to the same level of victimization or extermination as the Aboriginal peoples of Australia. This resulted in a unified source of Pākehā borrowings from the Māori language [6].

The influence of Māori on New Zealand word stock extends beyond geographical and natural phenomena. Having analysed Māori words discussed in “Historical Dictionary of New Zealand” [7] we classified them into the following semantic fields:

1. Social structure and government, e.g. *Ariki* – a title, often translated as “chief” or “noble person”; *hapu* – a subtribe or clan within a larger Māori tribe; *kaumatua* – elders within the Māori community who hold significant respect and authority; *koro and kuia* – grandfather and grandmother, whose role is highly valued in Māori culture as they often serve as repositories of traditional knowledge, stories, and language, and they play important roles in the upbringing and guidance of grandchildren.

2. Terms related to cultural and religious concepts, e.g. *haka* – a traditional dance originating from the Māori people; *marae* – a traditional Māori meeting ground or communal complex; *mana* – a Māori concept that encompasses authority, prestige, power, and spiritual energy which refers to the inherent dignity and power possessed by individuals, communities, or objects; *tapu* – a fundamental Māori concept that denotes sacredness, prohibition, or restriction and applies to people, places, objects, and actions that are imbued with spiritual significance and are therefore considered restricted or off-limits; *tohunga* – a Māori expert, specialist, or practitioner in various fields such as traditional knowledge, healing, spiritual practices, or crafts *who possesses deep cultural and spiritual knowledge and often hold important roles within their communities*.

3. Nature and environment, e.g. *kauri* – a type of large tree that grows in New Zealand, is important in Māori culture and has significant ecological and economic value; *kaimoana* – seafood or shellfish in Māori language which encompasses a wide range of marine delicacies and plays a vital role in Māori cuisine and culture, being a traditional and important food source; *pounamu* – a type of hard, green gemstone highly valued by the Māori people as a precious and sacred material in Māori culture, often passed down through generations.

New Zealand English also features words and phrases unique to New Zealand or with different usage elsewhere. Examples include *chooks* for chickens, *jandals* for flip-flops (*thongs* in Australian English), *bottlestore* for off-licence, *football* for rugby (and *soccer* for football), *township* for village, *jug* for kettle, *chippies* for potato crisps, and *section* for the area where a house is built. New Zealand also has a tradition of creatively naming national sports teams, such as *the All Blacks* (rugby), *the Tall Blacks* (basketball), *the Black Caps* (cricket), *the Black Sticks* (hockey), and even *the Tool Blacks* (representing trade trainees in a WorldSkills tournament). Place names of Māori origin, like *Aotearoa*, *Taranaki*, *Wairarapa*, *Waikato*, *Horowhenua*, *Taupo*, *Rotorua*, and *Whakatane*, are prevalent, reflecting recent trends in reinstating Maori names for geographical features and settlements.

The pronunciation of Maori-origin words in English contexts varies widely, with many New Zealand English speakers using anglicized pronunciations. Recent changes in labeling reflect a resurgence of Maori names, emphasizing local tradition and pronunciation, as seen in the renaming of places like Wanganui to Whanganui [7, p. 5].

Conclusion and prospects for further research. As English is one of New Zealand's three official languages and the first language of the majority of the population, it can be classified as the Inner-circle, norm-providing variety of English. The English language was established in New Zealand by colonists during the 19th century. Being distant from the whole world, the New Zealand English language in combination with Maori transformed into a unique one. New Zealand English is genetically related to British English and share its linguistic stock, but is distinguished from other varieties due to the influence of Māori on the word stock. Having analysed Māori words discussed in "Historical Dictionary of New Zealand", we classified them into the following semantic fields: social structure and government; terms related to cultural and religious concepts; nature and environment. New Zealand English also features words and phrases unique to New Zealand or with different usage elsewhere. Thus, New Zealand English is a unique variety of the language, shaped by historical, geographical, and cultural influences. It absorbed elements of the Māori language through interaction with indigenous populations. This infusion enriched vocabulary, pronunciation, and expressions, creating a distinct linguistic identity. Reflecting the dynamic exchange between cultures, New Zealand English embodies the richness of the country's history and heritage. Further research can be focused on current changes in the use and structure of New Zealand English.

REFERENCES:

1. Siemund P. Varieties of English. A Typological Approach. Cambridge : Cambridge University Press, 2013. 308 p.
2. The Oxford Companion to the English Language / ed. T. McArthur. Oxford University Press, 2018. 1184 p.
3. Kachru B. World Englishes : Agony and Ecstasy. *Journal of Aesthetic Education*. 1996. Vol. 30. No. 2. P. 135–155.
4. English in the World : History, Diversity, Change / ed. Ph. Seargeant, J. Swann. New York : Routledge, 2012. 376 p.
5. Gordon E. et al. New Zealand English : Its Origins and Evolution. Cambridge : Cambridge University Press, 2004. 369 p.
6. Bayard D. New Zealand English : Origins, Relationships, and Prospects. *Moderna Språk*, 2000. № 94. P. 8–14.
7. Jackson K., McRobie A. Historical Dictionary of New Zealand, Second Edition. Oxford: 2005. 537 p.

*Стаття надійшла до редакції
02 березня 2024 р.*

NUMERAL AND ITS PECULIARITIES IN MODERN ENGLISH

УДК 811.111'367.627

KYLYVNYK VICTORIA,

candidate of Pedagogical Sciences

KOLIESNIKOVA IVANNA,

student of the Faculty of Philology

Communal Higher Education Institution

«Vinnytsia Humanities Pedagogical College»

ВІСНИК 2024 18 № 2 (46)